Visioun 6000

Eng proposéiert Eelef-Staate-Léisung fir déi friddlech Restauratioun vum Grouss-Israel virun der Réckkéier vum Messias, Jesus Christus

**Wou keng Visioun gëtt, stierft d'Vollek:
mä deen, deen d'Gesetz hält, ass glécklech. Spréch 29:18**

Geseent ass d'Natioun, där hire Gott den Här ass, an d'Vollek, dat hie fir säin Ierfschaft erausgesicht huet. Psalm 33:12

Gregorianescht Joer 2240

Dat gregorianescht Joer 2240 entsprécht dem hebräesche Joer 6000, wat eng déif theologesch Bedeitung am Judaismus huet. No klassesche rabbinnesche Quellen (wéi dem Talmud an dem Zohar) markéiert dat hebräescht Joer 6000 den ultimativen Zäitpunkt fir d'Arrivée vum Messias an den Ufank vum messianeschen Zäitalter.

D'messianescht Zäitalter: Ënner der traditioneller jiddescher Eschatologie ass d'Schöpfung a siwe Joerdausenden opgedeelt. Déi éischt sechs Äonen representéieren d'Geschicht vun der Mënschheet, während déi siwent d'Ära vum " Sabbat " an dem universelle Fridden ass.

Déi eelef Staaten

Israel , Ägypten , Irak , Jordanien , Kuwait , Libanon , Palästina , Saudi-Arabien , Syrien , Tierkei, Chrëschten

• Israel - Um selwechten Dag huet den Här e Bund mam Abram gemaach a gesot: Dengem Nokommen ginn ech dëst Land, vum Floss vun Egypten bis zum grousse Floss, dem Floss Euphrat: d'Keniter, d'Keniziter, d'Kadmoniter, d'Hethiter, d'Periziter, d'Refaiten, d'Amoriter, d'Kanaaniter, d'Girgashiter an d'Jebusiter. An ech ginn dir an dengem Nokommen no dir d'Land, an deem du als Friemen bass, dat ganzt Land Kanaan, als éiwege Besëtz; an ech wäert hire Gott sinn. Genesis 15:18-21 ; 17:8

• Ägypten - Awunner am Oste vum Nil kënnen no Westen immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• Irak - Awunner am Süden a Westen vum Euphrat kënnen an säin Norden an Osten immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• Jordanien - All Awunner kënnen an déi nordëstlech Regioun vu Syrien (iwwer dem Euphrat) immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniten folgen .

• Kuwait - D'Awunner am betraffenen nërdlechen Deel vum Gouvernement Jahra kënnen an de Süden immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• Libanon - All Awunner kënnen an déi nordëstlech Regioun vu Syrien (iwwer dem Euphrat) immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniten folgen .

• Palästina - All Awunner kënnen no Westen vum Nil oder an déi nordëstlech Regioun vu Syrien (iwwer dem Euphrat) immigréieren oder am südlechen Deel vu Saudi-Arabien oder dem Beispill vun de Gibeoniten nokommen .

• Saudi-Arabien - D'Awunner am betraffenen Norden kënnen an de Süden immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• Syrien - Awunner am Süden a Westen vum Euphrat kënnen an säin Norden an Osten immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• Tierkei - Awunner am betraffene Südosten kéinten an den Norden immigréieren oder dem Beispill vun de Gibeoniter folgen .

• D'Chrëschten - D'Bierger vum Kinnekräich vu Gott sollen d'Evangelium bestänneg an den aneren 10 Staaten an ënner allen Natiounen priedegen, verkënnegen a veröffentlechen.

Dir sidd d'Salz vun der Äerd; mee wann d'Salz säi Goût verluer huet, mat wat soll et gesalzt ginn? Et ass vun elo un näischt gutt fir, ausser erausgehäit a vun de Mënsche getrëppelt ze ginn. Dir sidd d'Liicht vun der Welt. Eng Stad, déi op engem Hiwwel läit, kann net verstoppt ginn. D'Mënsche maachen och keng Käerz un a setzen se ënner eng Scheffel, mee op e Käerz; an et gëtt Liicht fir all déi am Haus. Loosst Äert Liicht sou virun de Mënsche schéngen, fir datt si Är gutt Wierker gesinn an Äre Papp am Himmel verherrlechen. Matthäus 5:13-16

An de Jesus koum bei si a sot: " Mir ass all Muecht am Himmel an op der Äerd ginn. Gitt dofir a maacht all Natiounen d'Léier, andeems Dir se am Numm vum Papp, dem Jong an dem Hellege Geescht daaft. Léiert se, alles ze behalen, wat ech iech gebueden hunn. A kuckt, ech sinn ëmmer mat iech bis zum Enn vun der Welt. Amen. Matthäus 28:18-20

An d'Evangelium muss fir d'éischt ënner allen Natiounen verbreet ginn. Markus 13:10

An hien huet zu hinnen gesot: " Gitt an d'ganz Welt a priedegt d'Evangelium all der Kreatur. Wien gleeft a gedeeft gëtt, gëtt gerett; mä wien net gleeft, gëtt veruerteelt. An dës Zeeche wäerten deenen nokommen, déi gleewen: A mengem Numm wäerten si Däiwelen erausdreiwen; si wäerten a neie Sproochen schwätzen; si wäerten Schlaangen ophuelen; a wa si eppes Déidleches drénken, wäert et

hinnen net schueden; si wäerten d'Hänn op déi Krank leeën, an si wäerten geheelt ginn." Nodeems den Här dann zu hinne geschwat hat, gouf hien an den Himmel opgeholl a souz op der rietser Hand vu Gott. An si sinn erausgaangen a hunn iwwerall gepriedegt, an den Här huet mat hinne geschafft an d'Wuert mat de Zeeche bestätegt, déi duerno koumen. Amen. Markus 16:15-20

Wéi si zesummekomm waren, hunn si hie gefrot: „Här, wäerts du zu dëser Zäit d'Kinnekräich fir Israel erëm hierstellen?“ An hien huet zu hinnen gesot: „ Et ass net un iech, d'Zäiten oder d'Zäiten ze kennen, déi de Papp a senger eegener Muecht festgeluecht huet. Mee dir kritt Kraaft, nodeems den Hellege Geescht iwwer iech kënnt, an dir wäert meng Zeie sinn zu Jerusalem, a ganz Judäa, a Samaria a bis un d'Enn vun der Äerd.“ Apostelgeschicht 1:6-8

Dunn ass de Barnabas op Tarsus gaangen, fir de Saul ze sichen. An nodeems hien de Saul fonnt hat, huet hien hien op Antiochia bruecht. An et ass geschitt, datt si e ganzt Joer an der Kierch zesummekomm sinn a vill Leit geléiert hunn. An d'Jünger goufen fir d'éischt zu Antiochia Chrëschten genannt. Apostelgeschicht 11:25-26 (Dat antikt Antiochia läit ënner der haiteger Stad Antakya an der Provënz Hatay, am Süde vun der Tierkei.)

Dofir war d'Gesetz eisen Schoulmeeschter, fir eis zu Christus ze bréngen, fir datt mir duerch de Glawen gerechtfäerdegt ginn. Mee nodeems dee Glawen koum, si mir net méi ënner engem Schoulmeeschter. Well Dir sidd all Kanner vu Gott duerch de Glawen u Christus Jesus. Well sou vill vun iech, déi a Christus gedeeft gi sinn, hutt Christus ugedoen. Et gëtt kee Jud oder Griich, et gëtt kee Knecht oder Fräien, et gëtt kee Mann oder Fra: well Dir sidd all een a Christus Jesus. A wann Dir zu Christus gehéiert, da sidd Dir dem Abraham säi Nokommen, an Ierwen no dem Verspriechen. Galater 3:24-29

Schlussendlech, meng Bridder, sidd staark am Här a senger Kraaft. Maacht déi ganz Rüstung vu Gott un, fir datt Dir géint d'Lëschte vum Däiwel standhale kënnt. Well mir kämpfen net géint Fleesch a Blutt, mee géint Fürstentum, géint Muechten, géint d'Herrscher vun der Däischtert vun dëser Welt, géint d'geeschtlech Béisheet an den héije Plazen. Dofir hëlt déi ganz Rüstung vu Gott un, fir datt Dir am béisen Dag standhale kënnt a stoe kënnt, nodeems Dir alles gemaach hutt. Stellt Iech also vir, Är Lenden mat der Wourecht ëmginn an d'Broschtpanzer vun der Gerechtegkeet un, an Är Féiss mat der Virbereedung vum Evangelium vum Fridden geschützt. Virun allem, gräift de Schëld vum Glawen un, mat deem Dir all déi feierlech Pfeile vun de Béisen läschen kënnt. An huelt den Helm vun der Erléisung an d'Schwäert vum Geescht, dat ass d'Wuert vu Gott. Biet ëmmer mat all Gebied a Bidden am Geescht a waart drop mat all Ausdauer a Bidden fir all Hellegen. An dat fir mech, datt mir d'Wuert ginn gëtt, fir datt ech mäi Mond fräi opmaache kann, fir d'Geheimnis vum Evangelium bekannt ze maachen, fir dat ech e Gesandte a Gefängnisser sinn, fir datt ech doduerch fräi schwätze kann, sou wéi ech et soll schwätzen. Epheser 6:10-20

Mee Dir sidd eng erausgewielt Generatioun, e kinneklecht Priestertum, eng helleg Natioun, e Vollek vun Eegentum, fir datt Dir d'Léiwe vun deem verkënnege sollt, deen iech aus der Däischtert a säi wonnerbart Liicht geruff huet. Dir, déi fréier kee Vollek waart, awer elo d'Vollek vu Gott sidd. Dir, déi keng Barmhäerzegkeet fonnt haten, awer elo Barmhäerzegkeet fonnt hunn. 1. Petrus 2:9-10

D'Beispill vun de Gibeoniter

Joshua 9
1 An et ass geschitt, wéi all d'Kinneken, déi op dëser Säit vum Jordan waren, an den Hiwwelen, an den Däller, an un all de Küste vum grousse Mier vis-à-vis vum Libanon, d'Hethiter, d'Amoriter, d'Kanaaniter, d'Perizziter, d'Hiviten an d'Jebusiter, dovunner héieren hunn;
2 Datt si sech zesummegedoen hunn, fir mat engem Aklang géint de Josua an Israel ze kämpfen.
3 Wéi d'Awunner vu Gibeon héieren hunn, wat de Josua mat Jericho an Ai gemaach hat,
4 Si hunn listeg geschafft a sinn gaangen a si hunn esou gemaach, wéi wann si Ambassadeuren wieren, an hunn al Säck op hir Ieselen geholl, an al, gerappte a verbonne Wäifläsche;
5 An al Schong a verkrampft un hire Féiss, an al Kleeder un hinnen; an all d'Brout vun hirer Versuergung war dréchen a verschimmelt.
6 Si sinn zum Josua an d'Lager zu Gilgal gaangen a soten zu him an zu de Männer vun Israel: "Mir kommen aus engem wäiten Land; maacht elo e Bund mat eis."
7 An d'Männer vun Israel soten zu den Hiwiten: Vläicht wunnt Dir ënner eis; wéi kënne mir dann e Bund mat Iech maachen?
8 An si soten zum Josua: „Mir sinn deng Dénger.“ An de Josua sot zu hinnen: „Wien sidd Dir? a vu wou kënnt Dir?“
9 An si soten zu him: "Aus engem ganz wäitem Land sinn Är Dénger komm, wéinst dem Numm vum Här, Ärem Gott; mir hunn säi Ruff héieren, an alles wat hien an Ägypten gemaach huet,
10 An alles, wat hie mat den zwéi Kinneke vun den Amoriter gemaach huet, déi iwwer de Jordanien louchen, dem Sihon, dem Kinnek vun Heschbon, an dem Og, dem Kinnek vu Bashan, deen zu Astharoth louch.
11 Dofir hunn eis Eelst an all d'Awunner vun eisem Land zu eis gesot: "Huelt Iessen mat op der Rees, gitt hinnen entgéint a sot zu hinnen: 'Mir sinn är Dénger; dofir maacht elo e Bund mat eis.'"
12 Dëst ass eist Brout, dat mir waarm fir eis Versuergung aus eise Haiser matgeholl hunn, den Dag wou mir erauskoumen, fir bei iech ze goen; awer elo, kuckt, et ass dréchen a schimmeleg.
13 An dës Wäifläsche, déi mir gefëllt hunn, ware nei; a kuckt, si sinn gerappt; an eis Kleeder an eis Schong sinn duerch déi ganz laang Rees al ginn.
14 An d'Männer hunn eppes vun hirer Verpflegung geholl, an hunn de Mond vum Här net ëm Rot gefrot.
15 An de Josua huet Fridde mat hinne gemaach an e Bund mat hinne geschloss, fir si liewe ze loossen; an d'Herrscher vun der Versammlung hunn hinnen e Schwéier geholl.
16 An et ass geschitt, datt no dräi Deeg, nodeems si e Bund mat hinne gemaach haten, si héieren hunn, datt si hir Noperen waren, an datt si bei hinne gewunnt hunn.
17 D'Kanner vun Israel sinn op de Wee gaangen a koumen den drëtten Dag an hir Stied. Hir Stied waren elo Gibeon, Chefira, Beeroth a Kirjath-Jearim.
18 An d'Kanner vun Israel hunn se net geschloen, well d'Herrscher vun der Versammlung hinnen beim Här, dem Gott vun Israel, geschwuer haten. An déi ganz Versammlung huet géint d'Herrscher gemurrelt.
19 Mä all d'Prinzen hunn zu der ganzer Versammlung gesot: Mir hunn hinnen beim Här, dem Gott vun Israel, geschwuer; dofir däerfe mir se elo net méi upaken.
20 Dëst wäerte mir hinne maachen; mir wäerte se souguer liewe loossen, fir datt kee Roserei iwwer eis kënnt wéinst dem Eed, deen mir hinne geschwuer hunn.
21 An d'Prënzen hunn zu hinnen gesot: "Loosst si liewen; mä loosst si Holzschnecker a Waasserschauffer fir déi ganz Versammlung sinn, sou wéi d'Prënzen hinne versprach haten."
22 An de Josua huet si geruff, an hie sot zu hinnen: Firwat hutt Dir eis bedrunn a gesot: Mir sinn ganz wäit ewech vun Iech, wann Dir ënner eis wunnt?

23 Elo sidd Dir dofir verflucht, a kee vun Iech wäert dovun befreit sinn, Knecht, Holzschnecker a Waasserschauffer fir d'Haus vu mengem Gott ze sinn.
24 An si hunn de Josua geäntwert a gesot: Well et Äre Knechte sécherlech erzielt gouf, datt den Här, Äre Gott, sengem Knecht Moses gebueden huet, iech dat ganzt Land ze ginn an all d'Awunner vum Land virun iech ze zerstéieren, dofir hate mir grouss Angscht ëm eist Liewen wéinst iech a mir hunn dës Saach gemaach.
25 An elo, kuck, mir sinn an denger Hand: wéi et dir gutt a richteg schéngt, mat eis ze maachen, maach dat.
26 An esou huet hien et mat hinne gemaach, an huet si aus der Hand vun den Israeliten gerett, sou datt si se net ëmbruecht hunn.
27 An de Josua huet si deen Dag zu Holzschnecker a Waasserschäfer fir d'Versammlung an den Altor vum Här gemaach, bis haut, op der Plaz, déi hie géif eraussichen.

Joshua 10
1 Wéi den Adonisedek, de Kinnek vu Jerusalem, héieren hat, wéi de Josua Ai ageholl an zerstéiert hat; wéi hie mat Jericho a sengem Kinnek gemaach hat, sou hat hie mat Ai a sengem Kinnek gemaach; a wéi d'Awunner vu Gibeon Fridde mat Israel gemaach haten, a wéi se ënnert hinne waren;
2 Datt si grouss Angscht haten, well Gibeon eng grouss Stad war, wéi eng vun de kinnekleche Stied, a well se méi grouss war wéi Ai, an all hir Männer mächteg waren.
3 Dofir huet den Adonisedek, de Kinnek vu Jerusalem, un de Kinnek Hoham vun Hebron, un de Kinnek Piram vu Jarmuth, un de Kinnek Jafia vu Lachish, an un de Kinnek Debir vun Eglon geschéckt a gesot:
4 Kommt bei mech erop a hëlleft mir, fir datt mir Gibeon besiegen kënnen, well et huet Fridde mam Josua a mat de Kanner vun Israel gemaach.
5 Dofir hunn sech déi fënnef Kinneke vun den Amoriter versammelt, de Kinnek vu Jerusalem, de Kinnek vun Hebron, de Kinnek vu Jarmuth, de Kinnek vu Lachish, de Kinnek vun Eglon, a si sinn eropgaangen, si mat all hire Kräften, a si hunn sech viru Gibeon belagert a Krich géint et gefouert.
6 D'Männer vu Gibeon hunn dem Josua an d'Lager vu Gilgal geschéckt a gesot: "Maach deng Dénger net zréck; komm séier bei eis erop, rett eis a hëlleft eis, well all d'Kinneke vun den Amoriter, déi an de Bierger wunnen, hunn sech géint eis versammelt."
7 Dunn ass de Josua vu Gilgal eropgaang, hie mat all d'Krichsleit an all déi tapfer Männer.
8 An den Här sot zum Josua: "Fäert Iech net virun hinnen, well ech hunn se an Är Hand iwwerginn; kee vun hinne soll virun Iech bestoen."
9 Dofir koum de Josua op eemol bei si a goung déi ganz Nuecht vu Gilgal erop.
10 An den Här huet si virun Israel zerstéiert an huet si zu Gibeon mat engem grousse Schluecht ëmbruecht, an hien huet si um Wee verfollegt, deen op Bethhoron eropgeet, an huet si bis Aseka a bis Makkeda geschloe.
11 Wéi si virun Israel geflücht sinn a beim Erofgoe vu Beth-Horon waren, huet den Här grouss Steng vum Himmel op si bis op Aseka geheit, an si sinn gestuerwen. Et waren der méi, déi duerch Hagelsteng gestuerwe sinn, wéi déi, déi d'Kanner vun Israel mam Schwäert ëmbruecht hunn.
12 Dunn huet de Josua zum Här geschwat, un deem Dag, wéi den Här d'Amoriter virun de Kanner vun Israel iwwerginn huet, an hie sot virun den Ae vun Israel: Sonn, stees roueg zu Gibeon; an du, Mound, am Dall vun Ajalon.
13 An d'Sonn stoung stoen, an de Mound blouf stoen, bis d'Vollek sech un hire Feinde räche gelooss hat. Ass dat net am Buch vum Jasher geschriwwen? Sou stoung d'Sonn stoen an der Mëtt vum Himmel stoen, an huet sech ongefëier en ganzen Dag net beeilt, ënnerzegoen.
14 An et gouf kee sou Dag wéi deen, virdrun oder duerno, wou den Här op d'Stëmm vun engem Mann gelauschtert huet; well den Här huet fir Israel gekämpft.
15 An de Josua ass zréckgaangen, a ganz Israel mat him, an d'Lager zu Gilgal.

16 Mä dës fënnef Kinneke sinn geflücht a sech an enger Hiel zu Makkeda verstoppt.
17 An et gouf dem Josua erzielt a gesot: Déi fënnef Kinneke sinn an enger Hiel zu Makkeda verstoppt fonnt.
18 An de Josua sot: "Rollt grouss Steng iwwer den Ingang vun der Höhl a stellt Männer derbäi, fir se ze bewaachen."
19 Bleift net stoen, mä verfollegt är Feinde a schléit déi Hënnescht vun hinnen; loosst se net an hir Stied eran, well den Här, äre Gott, huet se an är Hand iwwerginn.
20 An et ass geschitt, wéi de Josua an d'Kanner vun Israel fäerdeg waren, si mat enger ganz grousser Schluecht zerstéiert ze hunn, bis se komplett ëmbruecht waren, datt déi aner, déi vun hinne bliwwe sinn, an d'feste Stied gaange sinn.
21 An all d'Leit sinn a Fridden zréck an de Camp bei de Josua zu Makkeda gaangen; keen huet seng Zong géint ee vun de Kanner vun Israel geréiert.
22 Dunn huet de Josua gesot: „Maacht d'Mauer vun der Hiel op a bréngt déi fënnef Kinneken aus der Hiel bei mech eraus.“
23 An si hunn dat gemaach, an hunn déi fënnef Kinneken aus der Hiel bei hie bruecht: de Kinnek vu Jerusalem, de Kinnek vun Hebron, de Kinnek vu Jarmuth, de Kinnek vu Lachish an de Kinnek vun Eglon.
24 Wéi si dës Kinneke bei de Josua bruecht hunn, huet de Josua all d'Männer vun Israel geruff a sot zu de Kapitäne vun de Krichsmänner, déi mat him gaange sinn: "Kommt no, leet är Féiss op d'Hals vun dëse Kinneken." An si koumen no a leeten hir Féiss op d'Hals vun hinnen.
25 An de Josua sot zu hinnen: "Fäert Iech net a sidd net verréckt, sidd staark a mat guddem Courage; well sou wäert den Här mat all äre Feinde maachen, géint déi Dir kämpft."
26 Duerno huet de Josua si geschloen, ëmbruecht an huet si u fënnef Beem opgehaangen; an si hunn bis den Owend un de Beem gehang.
27 An et ass geschitt, wéi d'Sonn ënnergaangen ass, datt de Josua dem Uerder ginn huet, an si hunn se vun de Beem erofgeholl an an d'Höhl gehäit, an där se verstoppt waren, a grouss Steng an d'Mëndung vun der Höhl geluecht, déi bis haut nach do leien.
28 Un deen Dag huet de Josua Makkeda ageholl an et mat der Schneit vum Schwäert geschloen, an de Kinnek dovun huet hien zerstéiert, si an all d'Séilen, déi do waren; hien huet keen iwwerliewe gelooss; an hien huet mam Kinnek vu Makkeda gemaach, wéi hien mam Kinnek vu Jericho gemaach hat.
29 Dunn ass de Josua a ganz Israel mat him vu Makkeda op Libna gezunn a géint Libna gekämpft.
30 An den Här huet et och, an hire Kinnek, an d'Hand vun Israel ginn; an hien huet et mat der Schneid vum Schwäert geschloen, an all d'Séilen, déi dran waren; hien huet keen dran iwwerliewe gelooss; mä huet mam hire Kinnek gemaach, wéi hie mam Kinnek vu Jericho gemaach huet.
31 An de Josua ass vu Libna gezunn, a ganz Israel mat him, op Lachish, an huet sech géint et belagert a gekämpft.
32 An den Här huet Lachish an d'Hand vun Israel iwwerginn, déi et um zweeten Dag ageholl hunn, an et mat der Schneid vum Schwäert geschloen hunn, an all d'Séilen, déi dran waren, no allem wat hie mat Libna gemaach hat.
33 Dunn ass den Horam, de Kinnek vu Gezer, eropkomm fir Lachish ze hëllefen; an de Josua huet hien a säi Vollek geschloen, bis hien him keen iwwerliewen gelooss huet.
34 Vun Lachish ass de Josua a ganz Israel mat him op Eglon gezunn; si hunn sech géint d'Stad belagert a gekämpft.
35 An si hunn et deen Dag ageholl an et mat der Schneid vum Schwäert geschloen, an all d'Séilen, déi dran waren, huet hien deen Dag komplett zerstéiert, sou wéi hien et mat Lachish gemaach hat.
36 An de Josua ass vun Eglon eropgaang, a ganz Israel mat him, op Hebron; a si hunn dogéint gekämpft.

37 An si hunn et ageholl a mat der Schwäert geschloen, zesumme mat sengem Kinnek, all senge Stied an all d'Séilen, déi dran waren; hie léisst keen iwwerliewen, sou wéi hie mat Eglon gemaach hat; mä si hunn et an all d'Séilen, déi dran waren, komplett zerstéiert.
38 An de Josua ass zréckgaangen, a ganz Israel mat him, op Debir; a si hunn dogéint gekämpft.
39 An hien huet et ageholl, zesumme mat sengem Kinnek an all senge Stied; an si hunn se mat der Schneit vum Schwäert geschloen an all d'Séilen, déi dran waren, komplett zerstéiert; hie léisst keen iwwerliewen. Sou wéi hie mat Hebron gemaach hat, sou huet hie mat Debir a sengem Kinnek gemaach; sou wéi hie mat Libna a sengem Kinnek gemaach hat.
40 Sou huet de Josua dat ganzt Gebitt vun den Hiwwelen, dem Süden, dem Dall an de Quellen, an all hir Kinneken, geschloen. Hie léisst keen iwwereg, mä huet alles, wat ootmet huet, komplett zerstéiert, sou wéi den Här, de Gott vun Israel, et gebueden huet.
41 An de Josua huet si vu Kadesch-Barnea bis Gaza geschloen, an dat ganzt Land Gosen bis Gibeon.
42 An all dës Kinneken an hiert Land huet de Josua op eemol ageholl, well den Här, de Gott vun Israel, fir Israel gekämpft huet.
43 An de Josua ass zréckgaangen, a ganz Israel mat him, an d'Lager op Gilgal.

D'Zäite vun den Heiden

An si wäerten duerch d'Schnëtt vum Schwäert falen a ginn als Gefaangenen an all d'Natiounen gefouert; a Jerusalem wäert vun den Heiden zertrëppelt ginn, bis d'Zäite vun den Heiden erfëllt sinn. Lukas 21:24

D'"Zäite vun den Heiden" ass e biblesche prophetesche Begrëff aus Lukas 21:24. Et beschreift eng historesch Period, an där net-jiddesch (heidnesch) Natiounen Jerusalem a Weltpolitik dominéieren. Geléiert gleewen allgemeng, datt dës Ära mam babyloneschen Exil am Joer 586 v. Chr. ugefaangen huet a bis zur Réckkéier vu Christus weidergeet.

Schlësselelementer vum Konzept:

Urspronk an der Prophezeiung: D'Ausdrock gëtt am bekanntsten vum Jesus an der Ried um Oliwenberg benotzt, wou hien virausgesot huet, datt Jerusalem "vun den Heiden erofgetrëppelt géif ginn, bis d'Zäite vun den Heiden erfëllt sinn".

Dem Daniel seng Visiounen: Dëst Konzept ass enk mat de Prophezeiungen am Daniel 2 verbonnen, déi eng Nofolleg vun heidnesche Welträicher (ugefaange mat Babylon) beschreiwen, déi schlussendlech duerch Gottes éiwegt Räich ersat ginn.

Bibelwëssenschaftler an Eschatologen deelen d'"Zäite vun den Heiden" dacks a verschidden theologesch Iddien op:

Politesch Herrschaft: Déi historesch Realitéit, datt Jerusalem vun auslännesche Muechten kontrolléiert gouf, vun de Babylonier a Réimer bis zu spéideren Räicher duerch d'Geschicht.

D'Kierchenzäitalter: D'Period, an där d'Evangelium haaptsächlech un net-jiddesch Natiounen verbreet gouf.

"Zäiten" vs. "Fülle": E puer Theologen ënnerscheeden tëscht den "Zäiten vun den Heiden" (der kierperlecher Zäitlinn vun der politescher Herrschaft) an der "Fülle vun den Heiden" (ernimmt a

Römer 11:25, wat sech op déi komplett geeschteg Versammlung vun net-jiddesche Gleewegen an de Gottes Erléisungsplang bezitt).

D'Fülle vun den Heiden

Well ech wëll net, Bridder, datt Dir dëst Geheimnis net wësst, fir datt Dir net an Ärer eegener Meenung schlau sidd; datt d'Blannheet deelweis iwwer Israel geschitt ass, bis d'Vollheet vun den Heiden erakomm ass. An esou gëtt ganz Israel gerett, wéi et geschriwwe steet: "Vu Sion kënnt de Befreier a wäert d'Ongottheet vum Jakob ofwenden." Römer 11:25-26

D'"Fülle vun den Heiden" ass e prophetescht Konzept, dat an der King James Versioun vun der Bibel fonnt gëtt, haaptsächlech a Römer 11:25. Et bezitt sech op d'Period, an där d'Evangelium haaptsächlech un Net-Judden gepriedegt gëtt. Dës Ära wäert ophalen, wann eng göttlech bestëmmt Zuel vun Heiden zum Glawen u Christus komm ass, sou datt Gott säi prophetesche Fokus erëm op d'Erléisung vun Israel verlagere kann.

Schlësselelementer vum Konzept:

Déi primär Schrëft: Am Römer 11:25 weist den Apostel Paulus e "Geheimnis" fir d'Kierch: "datt d'Blannheet deelweis iwwer Israel geschitt ass, bis d'Fülle vun den Heiden erakomm ass." Dëst bedeit datt déi temporär geeschteg Verhärtung vun Israel en Zweck erfëllt - si mécht d'Dier fir d'Heiden (déi net-jiddesch Welt) op, fir d'Erléisung ze kréien an Deel vu Gottes Famill ze ginn.

Griichesch Wuerzel: D'Wuert "Fülle" an dësem Kontext gëtt vum griichesche Wuert pleroma iwwersat, wat eng voll Zuel, Komplettéierung oder Iwwerfloss bezeechent. Et bezitt sech allgemeng op déi voll, komplett Ernte vun den Heiden, déi Gott an dëser aktueller Kierchzäit retten wëll.

Verbindung zu den "Zäiten vun den Heiden":
Dëst Konzept bezitt sech op Lukas 21:24, wou de Jesus vun den "Zäite vun den Heiden" schwätzt - eng laang Zäit, déi vun der Dominanz vun den Heiden iwwer Jerusalem an dem jiddesche Vollek charakteriséiert ass. D'"Fülle vun den Heiden" markéiert den Ofschloss vun dëser Ära, duerno gëtt d'Blannheet vun Israel ewechgeholl, sou datt "ganz Israel gerett gëtt", wéi et a Römer 11:26 steet.

Matthäus 24

1 De Jesus ass fortgaangen an ass vum Tempel fortgaang, a seng Jünger koumen bei hie fir him d'Gebaier vum Tempel ze weisen.
2 An de Jesus sot zu hinnen: " Sidd Dir all dat net? Amen, ech soen iech: Et gëtt hei kee Steen op deem anere gelooss, deen net ofgerappt gëtt."
3 Wéi hien um Olivenbierg souz, koumen d'Jünger eleng bei hie a soten: "So eis, wéini wäert dat geschéien? A wat ass d'Zeechen vun denger Komm an dem Enn vun der Welt?"
4 An de Jesus huet geäntwert a gesot zu hinnen: Passt op, datt iech keen täuscht.
5 Vill wäerten a mengem Numm kommen a soen: „Ech sinn de Christus;“ a si wäerten der vill täuschen.
6 An Dir wäert vu Kricher a Rumeuren iwwer Kricher héieren; passt op, datt Dir Iech net opreegt, well all dës Saache musse geschéien, awer d'Enn ass nach net do.
7 Well Natioun wäert géint Natioun opstoen, a Kinnekräich géint Kinnekräich; an et wäert Hongersnout, Pescht an Äerdbiewen op verschiddene Plazen ginn.

8 All dëst ass den Ufank vun de Leed.
9 Dann wäerte si iech ausliwweren, fir gefoltert ze ginn, an iech ëmbréngen; an iech wäert vun alle Vëlker gehaasst ginn, wéinst mengem Numm.
10 An dann wäerten der vill Ugräifen, si wäerten sech een aneren verroden a sech een aneren haassen.
11 A vill falsch Prophéiten wäerten opstoen a vill Leit täuschen.
12 An well d'Ongerechtegkeet vill gëtt, wäert d'Léift vu ville kal ginn.
13 Mee wien bis zum Enn aushält, dee gëtt gerett.
14 An dëst Evangelium vum Räich gëtt op der ganzer Welt gepriedegt als Zeienausso fir all Natiounen; an dann kënnt d'Enn.
15 Wann Dir also den Ofgräuel vun der Verwüstung gesitt, vun deem de Prophet Daniel geschwat huet, op der helleger Plaz stoen, (wien et liest, soll et verstoen:)
16 Da sollen déi, déi a Judäa sinn, an d'Bierger flüchten:
17 Wien um Daach ass, soll net erofkommen, fir eppes aus sengem Haus matzehuelen.
18 Wien um Feld ass, soll och net zréckgoen, fir seng Kleeder ze huelen.
19 A wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi an deenen Deeg Still ginn!
20 Mee biet, datt är Flucht net am Wanter oder um Sabbat ass:
21 Well dann wäert et eng grouss Drang sinn, wéi et zënter dem Ufank vun der Welt bis elo net gouf, nee, an och ni wäert sinn.
22 A wann déi Deeg net verkierzt wieren, géif kee Mënsch gerett ginn; mä wéinst den Erwählten ginn déi Deeg verkierzt.
23 Wann dann iergendeen zu iech seet: "Kuckt, hei ass de Christus" oder "do", da gleeft et net.
24 Well falsch Christusen a falsch Prophéiten opstoen, a si wäerten grouss Zeeche a Wonner weisen, sou datt si, wa méiglech, och déi Erwählten täuschen.
25 Kuckt, ech hunn iech et schonn eemol gesot.
26 Wann si also zu iech soen: "Kuckt, hien ass an der Wüst", da gitt net eraus; kuckt, hien ass an de geheime Kammeren, gleeft et net.
27 Wéi de Blëtz aus dem Osten kënnt a bis am Westen schéngt, sou wäert och d'Komme vum Mënschejong sinn.
28 Well wou och ëmmer d'Läich ass, do wäerten d'Adler sech versammelen.
29 Direkt no der Drang vun deenen Deeg gëtt d'Sonn däischter, an de Mound gëtt kee Liicht méi, an d'Stäre falen vum Himmel, an d'Kräfte vum Himmel ginn erschüttert.
30 An dann wäert d'Zeeche vum Mënschejong um Himmel erschéngen, an dann wäerten all d'Stämme vun der Äerd traueren, a si wäerten de Mënschejong op de Wolleke vum Himmel mat Kraaft a grousser Herrlechkeet kommen gesinn.
31 An hie wäert seng Engelen mat engem lauter Trompettklang schécken, an si wäerten seng Erwählten aus de véier Winden zesummesammelen, vun engem Enn vum Himmel bis zum aneren.
32 Léiert elo e Gläichnes vum Feigebam: Wann säi Branche nach mëll ass a Blieder erauskënnt, wësst Dir, datt de Summer no ass.
33 Sou wësst Dir och, wann Dir all dës Saache gesitt, datt et no ass, virun der Dier.
34 Wierklech soen ech iech: Dës Generatioun wäert net vergoen, bis all dës Saache erfëllt sinn.
35 Himmel an Äerd wäerten ënnergoen, awer meng Wierder wäerten net ënnergoen.
36 Mä vun deem Dag an där Stonn weess keen, net d'Engele vum Himmel, mee nëmme mäi Papp.
37 Mä wéi et an den Deeg vum Noah war, sou wäert och d'Komme vum Mënschejong sinn.
38 Well wéi an den Deeg virun der Iwwerschwemmung si giess an gedronk hunn, bestuet an an d'Hochzäit ginn hunn, bis zu deem Dag, wou den Noah an d'Ark gaangen ass,
39 An si woussten et net, bis d'Iwwerschwemmung koum an se all fortgeholl huet; sou wäert och d'Komme vum Mënschejong sinn.
40 Dann wäerten der zwou um Feld sinn; deen ee gëtt matgeholl, an deen anere gëtt iwwreg gelooss.
41 Zwee Frae wäerten op der Millen muelen; déi eng gëtt matgeholl, déi aner gëtt iwwreg gelooss.

42 Waacht dofir, well Dir wësst net, zu wéi enger Stonn Ären Här kënnt.
43 Mee wësst dëst: Wann de Hausbesëtzer gewosst hätt, a wéi enger Wachzäit den Déif kéim, dann hätt hie gewach an hätt net zougelooss, datt a säin Haus agebrach gëtt.
44 Dofir sidd och dir prett, well de Mënschejong kënnt an enger Stonn, vun där dir et net mengt.
45 Wien ass dann e treie a weise Knecht, deen säin Här iwwer säin Haushalt gesat huet, fir hinnen Iessen zur richteger Zäit ze ginn?
46 Glécklech ass dee Knecht, deem säin Här, wann e kënnt, sou fënnt.
47 Amen, ech soen iech: Hie wäert hien zum Herrscher iwwer all seng Besëtzer setzen.
48 Mee wann dee béise Knecht a sengem Häerz seet: „Mäin Här zéckt et ze kommen!“
49 an hie fänkt un, seng Matdénger ze schloen, a mat den Drunkenen ze iessen an ze drénken;
50 Den Här vun deem Dénger kënnt un engem Dag, an deem hien hien net erwaart, an an enger Stonn, vun där hie sech net bewosst ass,
51 An si wäerten hien auserneeschneiden a mat den Heuchler deelhuelen; do wäert et kräischen a knarsen vun den Zänn ginn.

Markus 13

1 Wéi hien aus dem Tempel erausgaangen ass, sot ee vu senge Jünger zu him: "Meeschter, kuckt emol, wat fir Steng a wat fir Gebaier hei sinn!"
2 An de Jesus huet geäntwert a gesot: " Sies du dës grouss Gebaier? Et gëtt kee Steen op deem anere gelooss, deen net ofgerappt gëtt."
3 An wéi hien um Olivenbierg vis-à-vis vum Tempel souz, hunn de Péitrus, de Jakobus, de Johannes an den Andreas hien eleng gefrot:
4 Sot eis, wéini wäerten dës Saache geschéien? A wat ass d'Zeechen, wann all dës Saache erfëllt ginn?
5 An de Jesus huet hinne geäntwert a gesot: " Passt op, datt iech keen täuscht!"
6 Vill wäerten a mengem Numm kommen a soen: „Ech sinn de Christus;“ a si wäerten der vill täuschen.
7 A wann Dir vu Kricher a Rumeuren iwwer Kricher héiert, maacht Iech keng Suergen, well sou eppes muss geschéien, awer d'Enn ass nach net do.
8 Well Natioun wäert géint Natioun opstoen, a Kinnekräich géint Kinnekräich; an et wäert Äerdbiewen op verschiddene Plazen ginn, an et wäert Hongersnout a Problemer ginn: dat sinn den Ufank vun de Leed.
9 Mä passt op iech op, well si wäerten iech un d'Konzerter iwwerginn, an an de Synagogen wäert iech geschloe ginn, an iech wäert wéinst mir viru Herrscher a Kinneke bruecht ginn, als Zeienausso géint si.
10 An d'Evangelium muss fir d'éischt ënner allen Natiounen verbreet ginn.
11 Mee wann se iech féieren an ausliwweren, da maacht iech keng Suergen am Viraus, wat Dir schwätze sollt, an iwwerleet Iech net am Viraus. Wat iech an där Stonn ginn gëtt, dat schwätzt, well net dir sidd et, déi schwätze sollten, mee den Hellege Geescht.
12 Elo wäert de Brudder deen aneren zum Doud verroden, an de Papp de Jong; an d'Kanner wäerten sech géint hir Elteren opstellen a se ëmbréngen.
13 An Dir wäert vun alle Mënsche wéinst mengem Numm gehaasst ginn; mä wien bis zum Enn aushält, dee gëtt gerett.
14 Mee wann Dir den Ofgräif vun der Verwüstung gesitt, vun deem de Prophet Daniel geschwat huet, wou en net soll stoen (deen, deen et liest, soll verstoen), da sollen déi, déi a Judäa sinn, an d'Bierger flüchten.
15 A wien um Daach ass, soll net an d'Haus erofgoen, an och net eran goen, fir eppes aus sengem Haus matzehuelen.
16 A wien um Feld ass, soll net zréckgoen, fir säi Kleed ze huelen.

17 Mä wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi an deenen Deeg Still ginn!
18 A biet, datt är Flucht net am Wanter ass.
19 An deenen Deeg gëtt et sou eng Leed, wéi et net vun Ufank vun der Schöpfung, déi Gott erschaf huet, bis elo war, a wéi et och net méi gëtt.
20 An wann den Här déi Deeg net verkierzt hätt, géif kee Mënsch gerett ginn; mä fir déi Erwählten, déi hie gewielt huet, huet hien d'Deeg verkierzt.
21 A wann dann iergendeen zu iech seet: "Kuckt, hei ass de Christus!" oder: "Kuckt, hie ass do!", da gleeft him net.
22 Well falsch Christusen a falsch Prophéiten wäerten opstoen, a si wäerten Zeeche a Wonner maachen, fir, wann et méiglech wier, souguer déi Erwählten ze verféieren.
23 Mä passt op: Kuckt, ech hunn iech alles virausgesot.
24 Mä an deenen Deeg, no där Drang, wäert d'Sonn däischter ginn, an de Mound wäert säi Liicht net méi ginn,
25 An d'Stäre vum Himmel wäerten falen, an d'Muechten, déi am Himmel sinn, wäerten erschüttert ginn.
26 An dann wäerte si de Mënschejong op de Wolleke kommen gesinn, mat grousser Kraaft a Herrlechkeet.
27 An dann wäert hie seng Engelen ausschécken, an hie wäert seng Erwählten aus de véier Winden zesummesammelen, vum Enn vun der Äerd bis zum Enn vum Himmel.
28 Léiert elo e Gläichnes vum Feigebam: Wann säi Branche nach mëll ass a Blieder erauskënnt, wësst Dir, datt de Summer no ass.
29 Sou wësst Dir och, wann Dir dës Saache geschéie gesitt, datt et no ass, virun der Dier.
30 Wierklech soen ech iech: Dës Generatioun wäert net vergoen, bis all dës Saache geschéien.
31 Himmel an Äerd wäerten ënnergoen, mä meng Wierder wäerten net ënnergoen.
32 Mee vun deem Dag an där Stonn weess keen, weder d'Engelen am Himmel nach de Jong, mee de Papp.
33 Passt op, waacht a biet, well Dir wësst net, wéini d'Zäit ass.
34 De Mënschejong ass wéi e Mann, deen op eng wäit Rees geet, säin Haus verlooss huet, senge Knechten d'Autoritéit ginn huet, an all Mënsch seng Aarbecht, an dem Porterwuechter den Uerder ginn huet ze waachen.
35 Also, waacht, well Dir wësst net, wéini den Haushär kënnt, owes oder géint Mëtternuecht oder beim Hahnkräien oder moies.
36 Fir datt hien iech net op eemol schlofend fënnt, wann hien kënnt.
37 An dat, wat ech iech soen, soen ech zu allen: Waacht.

Lukas 21

1 An hien huet no uewe gekuckt a gesinn, wéi déi räich Männer hir Kaddoe an d'Kaz geheien.
2 An hien huet och eng aarm Witfra gesinn, déi zwou Mënzen dohinner geheien huet.
3 An hien huet gesot: „ Ech soen iech wierklech: Dës aarm Witfra huet méi derbäiginn wéi si all.“
4 Well all dës hunn aus hirem Iwwerfloss zu de Offeren vu Gott bäigeworf, mä si huet aus hirem Mangel all hire Liewensënnerhalt bäigeworf.
5 An e puer hunn iwwer den Tempel geschwat, wéi e mat schéine Steng a Kaddoe geschmückt war, sot hien:
6 Wat dës Saachen ugeet, déi Dir gesitt, et kommen Deeg, an deenen net ee Steen op deem anere bleift, deen net ofgerappt gëtt.
7 An si hunn hie gefrot: „Meeschter, wéini soll dat geschéien? A wat fir e Zeechen ass et, wann dat geschéie soll?“

8 An hien huet gesot: Passt op, datt Dir net täuscht gitt; well vill wäerten a mengem Numm kommen a soen: Ech sinn de Christus; an d'Zäit kënnt no; gitt dofir net no hinnen.
9 Mee wann Dir vu Kricher an Onrouen héiert, da sidd net erschreckt, well dës Saache mussen als éischt geschéien; mee d'Enn ass nach net sou séier.
10 Dunn sot hien zu hinnen: Natioun wäert géint Natioun opstoen, a Kinnekräich géint Kinnekräich.
11 An et wäerten op verschiddene Plazen grouss Äerdbiewen ginn, Hongersnout a Pescht; an et wäerten schrecklech Siichten a grouss Zeeche vum Himmel ginn.
12 Mä virun all deem wäerten si iech d'Hänn leeën a verfollegen, iech an d'Synagogen an a Prisongen ausliwweren, wou se viru Kinneken a Herrscher bruecht ginn, wéinst mengem Numm.
13 An et wäert sech zu iech als Zeienausso dréien.
14 Maacht Iech dofir bewosst, datt Dir net virdrun iwwerleet, wat Dir äntwere sollt:
15 Well ech ginn iech e Mond a Wäisheet, déi all är Géigner net widdersprieche kënnen oder widderstoen.
16 An Dir wäert souwuel vun den Elteren, wéi och vu Bridder, vu Famill a vu Frënn verroden ginn; an e puer vun Iech wäerte si ëmbrénge loossen.
17 An Dir wäert vun alle Mënsche gehaasst ginn, wéinst mengem Numm.
18 Mä et soll keen Hoer vun ärem Kapp verluer goen.
19 An ärer Gedold besetzt Dir Är Séilen.
20 A wann Dir Jerusalem vun Arméie ëmginn gesitt, da wësst Dir, datt seng Zerstéierung no ass.
21 Dann sollen déi, déi a Judäa sinn, an d'Bierger flüchten; an déi, déi dran sinn, sollen erausgoen; an déi, déi op de Lännereien sinn, sollen net eran goen.
22 Well dëst sinn d'Deeg vun der Rach, fir datt alles erfëllt gëtt, wat geschriwwe steet.
23 Mä wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi Still ginn, an deenen Deeg! well et wäert grouss Nout am Land sinn, a Roserei iwwer dëst Vollek.
24 An si wäerten duerch d'Schnëtt vum Schwäert falen a ginn als Gefaangenen an all d'Natiounen gefouert; a Jerusalem wäert vun den Heiden zertrëppelt ginn, bis d'Zäite vun den Heiden erfëllt sinn.
25 An et wäert Zeeche sinn an der Sonn, am Mound an an de Stären; an op der Äerd wäerten d'Natiounen an Onrou an der Verwirrung sinn; d'Mier an d'Wellen wäerten doutmaachen;
26 D'Mënsche gi rosen aus Angscht a waarden op déi Saachen, déi op d'Äerd kommen, well d'Kräfte vum Himmel wäerte gerëselt ginn.
27 An dann wäerte si de Mënschejong a Wollek kommen gesinn, mat Kraaft a grousser Herrlechkeet.
28 A wann dës Saachen ufänken ze geschéien, da kuckt no uewen a hieft är Käpp an d'Luucht, well är Erléisung kënnt no.
29 An hien huet hinnen e Gläichnes erzielt: Kuckt de Feigebam an all d'Beem;
30 Wann se elo eraussprëtzen, da gesitt Dir et a wësst vun Iech selwer, datt de Summer elo no ass.
31 Sou wësst Dir och, wann Dir dës Saache geschéie gesitt, datt d'Kinnekräich vu Gott no bei der Hand ass.
32 Wierklech soen ech iech: Dës Generatioun wäert net vergoen, bis alles erfëllt ass.
33 Himmel an Äerd wäerten ënnergoen, mä meng Wierder wäerten net ënnergoen.
34 A passt op iech op, datt Äert Häerz net zu iergendenger Zäit mat Iwwerschwemmungen, Drénken a Suergen vum Liewen iwwerlueden ass, an deen Dag iech net iwwerrascht kënnt.
35 Well wéi eng Fal wäert se iwwer all déi kommen, déi op der ganzer Äerd wunnen.
36 Waacht also ëmmer a biet, fir datt Dir als wierdeg ugesi gitt, all dësen Saachen, déi geschéien, ze entkommen a virum Mënschejong ze stoen.
37 An den Dag huet hien am Tempel geléiert; an an der Nuecht ass hien erausgaangen a blouf um Bierg, deen den Olivenbierg genannt gëtt.
38 An all d'Leit koumen fréi moies bei hien an den Tempel, fir hien ze lauschteren.

Pentateuch

Den Här hat zum Abram gesot: "Géi aus dengem Land fort, aus denger Famill a vum Haus vun dengem Papp, an d'Land, dat ech dir weisen wäert. Ech maachen dech zu enger grousser Natioun, ech seenen dech a maachen däin Numm grouss, an du wäerts e Segen sinn. Ech seenen déi, déi dech seenen, a verfluchen deen, deen dech verflucht. An an dir sollen all Famillje vun der Äerd geseent ginn." Genesis 12:1-3

Un deem selwechten Dag huet den Här e Bund mam Abram gemaach a gesot: Dengem Nokommen ginn ech dëst Land, vum Floss vun Egypten bis zum grousse Floss, dem Floss Euphrat: d'Keniter, d'Keniziter, d'Kadmoniter, d'Hethiter, d'Periziter, d'Refaiten, d'Amoriter, d'Kanaaniter, d'Girgashiter an d'Jebusiter. Genesis 15:18-21

An ech ginn dir an dengem Nokommen no dir d'Land, an deem du als Friemen bass, dat ganzt Land Kanaan, als éiwegt Besëtz; an ech wäert hire Gott sinn. Genesis 17:8

An Gott huet mam Moses geschwat a gesot zu him: Ech sinn den HÄR. An ech sinn dem Abraham, dem Isaak an dem Jakob erschéngen, mam Numm Gott den Allmächtegen, awer mat mengem Numm JEHOVA war ech hinnen net bekannt. An ech hunn och mäi Bund mat hinnen opgeriicht, fir hinnen d'Land Kanaan ze ginn, d'Land vun hirer Pilgerrees, wou se Friem waren. Exodus 6:2-4
Ech sinn den Här, Äre Gott, deen Iech aus dem Land Ägypten erausgefouert huet, fir Iech d'Land Kanaan ze ginn an Äre Gott ze sinn. Levitikus 25:38

Dréit Iech ëm a maacht Äre Wee, a gitt op de Bierg vun den Amoriter, an op all d'Plazen an der Géigend, an der Fläch, an den Hiwwelen an am Dall, an am Süden, an um Mier, an d'Land vun de Kanaaniter, an an de Libanon, bis zum grousse Floss, dem Floss Euphrat. Kuckt, ech hunn d'Land virun Iech geluecht: gitt eran a besëtzt d'Land, dat den Här Äre Pappen, dem Abraham, dem Isaak an dem Jakob, vereedegt huet, hinnen an hirem Nokommen no hinnen ze ginn. Deuteronomium 1:7-8

Wann Dir all dës Geboter, déi ech Iech gebueden hunn, gewissenhaft hält, fir se ze maachen, fir den Här, Äre Gott, ze gär ze hunn, op all senge Weeër ze goen an un hien ze bleiwen, dann verdriwwen den Här all dës Natiounen virun Iech, an Dir wäert méi grouss a mächteg Natiounen hunn wéi Dir selwer. All Plaz, op där Är Féiss sou trëppelen, soll Iech gehéieren: vun der Wüst an dem Libanon, vum Floss, dem Floss Euphrat, bis zum wäitste Mier soll Är Grenz sinn. Kee Mënsch soll virun Iech bestoen, well den Här, Äre Gott, wäert Är Angscht an Är Schrecken iwwer dat ganzt Land leeën, op deem Dir trëppelt, sou wéi hien Iech gesot huet. Deuteronomium 11:22-25

Klam erop op dëse Bierg Abarim, op de Bierg Nebo, deen am Land Moab läit, vis-à-vis vu Jericho; a kuckt Iech d'Land Kanaan un, dat ech de Kanner vun Israel als Besëtz ginn. Deuteronomium 32:49

Geschicht

Nom Doud vum Moses, dem Dénger vum Här, huet den Här zum Josua, dem Jong vum Nun, dem Dénger vum Moses, gesot: „Mäi Dénger Moses ass dout; elo stinn op a gitt iwwer dëse Jordan, du an dëst ganzt Vollek, an d'Land, dat ech hinnen, den Israeliten, ginn. All Plaz, op där däi Fousssuel trëppelt, hunn ech iech ginn, wéi ech dem Moses gesot hunn. Vun der Wüst an dësem Libanon bis zum grousse Floss, dem Euphrat, dat ganzt Land vun den Hethiter a bis zum grousse Mier Richtung Sonnenënnergang, soll däi Grenz sinn. Kee Mënsch soll all d'Deeg vun dengem Liewen virun dir

bestoen. Sou wéi ech mam Moses war, sou wäert ech och mat dir sinn: Ech wäert dech net enttäuschen oder verloossen. Sidd staark a muteg, well dësem Vollek solls du d'Land ierwen, dat ech hire Pappen vereedegt hunn, hinnen ze ginn.“ Josua 1:1-6

An dëst sinn d'Länner, déi d'Kanner vun Israel am Land Kanaan ierwen, déi den Eleasar, de Priester, an de Josua, de Jong vum Nun, an d'Cheffe vun de Pappen vun de Stämm vun de Kanner vun Israel hinnen als Ierfschaft verdeelt hunn. Josua 14:1

Den David huet och den Hadadeser, de Jong vum Rehob, Kinnek vu Soba, geschloen, wéi hien seng Grenzen um Floss Euphrat zréckeruewere wollt. 2 Samuel 8:3

Och vum Bund, deen hie mam Abraham gemaach huet, a vu sengem Eed un den Isaak; an huet en dem Jakob als Gesetz bestätegt, an dem Israel als e éiwege Bund, a gesot: Dir ginn ech d'Land Kanaan, d'Loss vun Ärem Ierfschaft; wéi Dir nach wéineg waart, just e puer, a Friemen dran. 1 Chronik 16:16-19

An den David huet den Hadareser, de Kinnek vu Soba, bis bei Hamath geschloen, wéi hien dohi gaangen ass, fir seng Herrschaft um Floss Euphrat ze etabléieren. 1 Chronik 18:3

Poesie

Geseent ass d'Natioun, där hire Gott den Här ass, an d'Vollek, dat hie fir säin Ierfschaft erausgesicht huet. Psalm 33:12

Dee Bund, deen hie mam Abraham gemaach huet, a säin Eed un den Isaak; an dee fir de Jakob als Gesetz bestätegt huet, an fir Israel als e éiwege Bund: a sot: Dir ginn ech d'Land Kanaan, d'Loss vun Ärem Ierfschaft: Wéi si nach nëmme wéineg Männer an der Zuel waren; jo, ganz wéineg, a Friemer dran. Psalm 105:9-12

Deen grouss Natiounen geschloen an mächteg Kinneken ëmbruecht huet: de Sihon, de Kinnek vun den Amoriter, an den Og, de Kinnek vu Bashan, an all d'Kinnekräicher vu Kanaan: an hiert Land als Ierfschaft ginn huet, en Ierfschaft fir Israel, säi Vollek. Ären Numm, o Här, bleift fir ëmmer; an Ärt Gedenken, o Här, duerch all Generatiounen. Psalm 135:10-13

Prophezeiung

An un deem Dag gëtt et eng Wuerzel vum Jesse, déi als Zeeche vum Vollek stoe wäert; no hir wäerten d'Heiden sichen, a seng Rou wäert herrlech sinn. An et wäert un deem Dag geschéien, datt den Här seng Hand erëm fir d'zweet Kéier ausreecht, fir de Rescht vu sengem Vollek ze retten, deen aus Assyrien, Ägypten, Patros, Kusch, Elam, Sinear, Hamat a vun den Insele vum Mier iwwreg bleift. An hie wäert e Banner fir d'Natiounen opriichten, an déi Verstossene vun Israel zesummebréngen, an déi Verstreete vu Juda aus de véier Ecke vun der Äerd zesummesammelen. Jesaja 11:10-12

An et wäert un deem Dag geschéien, datt den Här vum Kanal vum Floss bis zum Baach vun Egypten schloen wäert, an Dir wäert een nom aneren gesammelt ginn, O Dir Kanner vun Israel. An et wäert un deem Dag geschéien, datt déi grouss Trompett geblosen gëtt, an déi kommen, déi am Land Assyrien ënnergaange sinn, an déi Verstossenen am Land vun Egypten, a si wäerten den Här um hellege Bierg zu Jerusalem ubidden. Jesaja 27:12-13

Mä elo seet den HÄR, deen dech erschaf huet, o Jakob, an deen, dech geformt huet, o Israel: Fäert net, well ech hunn dech erléist, ech hunn dech bei dengem Numm geruff; du bass mäin. Wann s du duerch d'Waasser gees, sinn ech mat dir; an duerch d'Flëss, si wäerten dech net iwwerlafen: wann s du duerch d'Feier gees, wäerts du net verbrennen; an d'Flam wäert dech net unzünden. Well ech den HÄR, däi Gott, den Hellege vun Israel, däi Retter: Ech hunn Ägypten als däi Léisegeld ginn, Äthiopien a Seba fir dech. Well s du a mengen Ae wäertvoll wars, bass du éierbar gewiescht, an ech hunn dech gär: dofir ginn ech Mënschen fir dech, a Volle fir däi Liewen. Fäert net, well ech sinn mat dir: Ech bréngen däi Nokommen aus dem Osten, an dech aus dem Westen sammelen; ech soen zum Norden: Gëff op; an zum Süden: Halt net zréck: bréngt meng Jongen vu wäitem, a meng Duechtere vun den Enden vun der Äerd; Och jiddereen, deen no mengem Numm genannt gëtt: well ech hunn hien zu menger Herrlechkeet erschaf, ech hunn hien geformt; jo, ech hunn hien gemaach. Jesaja 43:1-7

Lauschtert mir, Dir Inselen, a lauschtert, Dir Vëlker vu wäitem ewech! Den Här huet mech vum Schouss un geruff; vum Bauch vu menger Mamm huet hien mäin Numm ernimmt. An hien huet mäi Mond wéi e schaarft Schwäert gemaach; am Schiet vu senger Hand huet hien mech verstoppt, an huet mech zu engem poléierte Pilz gemaach; a sengem Köcher huet hien mech verstoppt; an huet zu mir gesot: Du bass mäi Knecht, o Israel, an deem ech verherrlecht ginn. Dann hunn ech gesot: Ech hunn ëmsoss geschafft, ech hunn meng Kraaft fir näischt a vergebens verbraucht: awer sécher ass mäi Geriicht beim Här, a meng Aarbecht bei mengem Gott. An elo, seet den Här, deen mech vum Schouss un geformt huet fir säi Knecht ze sinn, fir de Jakob zréck bei hie ze bréngen: Och wann Israel net gesammelt gëtt, wäert ech awer an den Ae vum Här verherrlecht sinn, a mäi Gott wäert meng Kraaft sinn. An hien huet gesot: Et ass eng kleng Saach, datt du mäi Knecht bass, fir d'Stämme vum Jakob opzeriichten an déi Erhale vun Israel erëmzestellen. Ech ginn dech och zu engem Liicht fir d'Heiden, fir datt du mäi Rettungswiese bis un d'Enn vun der Äerd bass. Jesaja 49:1-6

Well däi Schëpfer ass däi Mann; den Här vun den Arméien ass säin Numm; an däi Erléiser den Hellege vun Israel; de Gott vun der ganzer Äerd soll hie genannt ginn. Well den Här huet dech geruff wéi eng verlooss Fra a bedauert am Geescht, an eng Fra vun der Jugend, well du refuséiert gi bass, seet däi Gott. Fir e kuerze Moment hunn ech dech verlooss; awer mat grousser Barmhäerzegkeet wäert ech dech sammelen. An engem klenge Roserei hunn ech mäi Gesiicht fir e Moment virun dir verstoppt; awer mat éiweger Frëndlechkeet wäert ech mech mat dir erbarmen, seet den Här, däi Erléiser. Jesaja 54:5-8

Den Här Gott, deen déi Verstossene vun Israel versammelt, seet: Ech wäert nach anerer zu him versammelen, nieft deenen, déi zu him versammelt sinn. Jesaja 56:8

Wee de Paschtéier, déi d'Schof vu menger Weid zerstéieren an zerstreeën! seet den HÄR. Dofir seet den HÄR, de Gott vun Israel, sou iwwer d'Paschtéier, déi mäi Vollek hiiden: Dir hutt meng Trapp zerstreet an verdriwwen, an hutt se net besicht. Kuckt, ech wäert Iech fir d'Béises vun Äre Wierker besichen, seet den HÄR. An ech wäert de Rescht vu menger Trapp aus all de Länner zesummesammelen, wou ech se verdriwwen hunn, an ech wäert se zréck an hir Stall bréngen; a si wäerte fruchtbar sinn a sech vermehren. An ech wäert Hierten iwwer si opstellen, déi se hiiden; a si wäerten net méi Angscht hunn, nach enttäuscht sinn, an et wäert hinnen net feelen, seet den HÄR. Jeremia 23:1-4

Jo, sou seet den Här vun den Arméien, de Gott vun Israel, iwwer d'Gefässer, déi am Haus vum Här an am Haus vum Kinnek vu Juda a vu Jerusalem bliwwe sinn: Si ginn op Babylon bruecht, an do

wäerte se sinn bis den Dag, wou ech se besichen, seet den Här; dann bréngen ech se erop a bréngen se op dës Plaz zréck. Jeremia 27:21-22

Well ech weess, wéi eng Gedanken ech iwwer iech hunn, seet den HÄR, Gedanken vum Fridden, a net vum Béisen, fir iech en erwaart Enn ze ginn. Dann rufft Dir mech un, gitt hin a biet zu mir, an ech lauschteren op iech. Dir sicht mech a fannt mech, wann Dir mech mat ganzem Häerz sicht. An ech loosse mech vun iech fannen, seet den HÄR: Ech wenden Är Gefaangenschaft ëm, an ech versammelen iech aus all de Natiounen a vun all de Plazen, wou ech iech verdriwwen hunn, seet den HÄR; an ech bréngen iech zréck op déi Plaz, wou ech iech gefaange geholl hunn. Jeremia 29:11-14

Well sou seet den HÄR: Singt mat Freed fir de Jakob, a jubelt ënnert de Cheffen vun de Vëlker: verkënnegt, lueft a sot: O HÄR, rett däi Vollek, de Rescht vun Israel! Kuckt, ech bréngen se aus dem Nordeland a sammelen se vun de Küste vun der Äerd, a mat hinnen déi Blannen an déi Lammen, déi schwanger a wehend Frae zesummen. Eng grouss Masse wäert dohinner zréckkommen. Si wäerten ënner Gejäiz kommen, a mat Gebieder wäert ech se féieren. Ech wäert se bei de Flëss vum Waasser op engem riichte Wee goen loossen, op deem se net stierzen. Well ech sinn e Papp fir Israel, an Ephraim ass mäin Éischtgebuerenen. Héiert d'Wuert vum Här, Dir Natiounen, a verkënnegt et op de wäiten Inselen, a sot: Deen, deen Israel zerstreet huet, wäert hien zesummesammelen a bewaachen, wéi e Schäfert seng Trapp bewaacht. Well den Här huet de Jakob befreit, an hien aus der Hand vun deem befreit, deen méi staark war wéi hie. Jeremia 31:7-11

An elo dofir seet den HÄR, de Gott vun Israel, sou iwwer dës Stad, vun där Dir sot: Si soll duerch d'Schwäert, d'Hongersnout an d'Pescht an d'Hand vum Kinnek vu Babylon iwwerginn ginn: Kuckt, ech wäert se aus all de Länner zesummebréngen, wou ech se a mengem Roserei, a menger Roserei a grousser Zorn verdriwwen hunn; an ech wäert se zréck op dës Plaz bréngen, an ech wäert se sécher wunne loossen. A si wäerte mäi Vollek sinn, an ech wäert hire Gott sinn. An ech wäert hinnen een Häerz an ee Wee ginn, fir datt se mech fir ëmmer fäerten, fir hir Gutt an hir Kanner no hinnen. An ech wäert en éiwege Bund mat hinnen maachen, datt ech mech net vun hinnen ofwenden, fir hinnen Gutt ze maachen; mee ech wäert meng Angscht an hiren Häerzer leeën, fir datt se mech net ofwäichen. Jo, ech wäert mech iwwer si freeën, fir hinnen Gutt ze maachen, an ech wäert se sécher an dësem Land planzen mat mengem ganzen Häerz a menger ganzer Séil. Well sou seet den HÄR: Sou wéi ech all dëst grousst Béist iwwer dëst Vollek bruecht hunn, sou wäert ech och iwwer si all dat Gutt bréngen, wat ech hinne versprach hunn. Jeremia 32:36-42

D'Wuert vum Här koum erëm zu mir a sot: Mënschejong, deng Bridder, deng Bridder, d'Männer vun denger Famill, an dat ganzt Haus vun Israel, dat sinn déi, zu deenen d'Awunner vu Jerusalem gesot hunn: "Gitt wäit vum Här ewech, eis ass dëst Land am Besëtz ginn." Dofir sot: "Sou seet den Här Gott: Och wann ech se wäit ënner den Heiden ewechgehäit hunn, an och wann ech se an d'Länner verstreet hunn, wäert ech fir si wéi e klenge Hellegtum an de Länner sinn, wou se kommen. Dofir sot: Sou seet den Här Gott: Ech wäert iech souguer vun de Vëlker sammelen, an iech aus de Länner zesummebréngen, wou Dir verstreet sidd, an ech wäert iech d'Land vun Israel ginn. An si wäerten dohinner kommen, an all seng Ofgräiflechkeeten an all seng Gräueltätegkeeten dovun ewechhuelen. An ech wäert hinnen een Häerz ginn, an ech wäert en neie Geescht an iech ginn; An ech wäert dat steinegt Häerz aus hirem Fleesch eraushuelen an hinnen en Häerz aus Fleesch ginn, fir datt si a menge Gesetzer wandelen a meng Uerder halen an se maachen. Si wäerten mäi Vollek sinn, an ech wäert hire Gott sinn. Ezekiel 11:14-20

An ech wäert iech aus de Vëlker erausféieren an iech aus de Länner zesummefaassen, an deenen dir verstreet sidd, mat enger staarker Hand, mat engem ausgestreckten Aarm a mat ausgegossener

Roserei. Ech wäert iech mat Ärem séissen Geroch ophuelen, wann ech iech aus de Vëlker erausféieren an iech aus de Länner zesummefaassen, an deenen dir verstreet sidd; an ech wäert an iech virun den Heiden geheiligt ginn. An Dir wäert wëssen, datt ech den HÄR sinn, wann ech iech an d'Land vun Israel bréngen, an d'Land, fir dat ech meng Hand gehuewen hunn, fir et äre Väter ze ginn. Hesekiel 20:34,41-42

Sou seet den Här Gott: Wann ech d'Haus vun Israel vun de Leit zesummegeruff hunn, ënner deenen se verstreet sinn, an an hinnen an den Ae vun den Heiden geheiligt ginn sinn, da wäerte si an hirem Land wunnen, dat ech mengem Dénger Jakob ginn hunn. A si wäerte sécher do wunnen, a wäerten Haiser bauen a Wéngerten planzen; jo, si wäerte mat Vertrauen wunnen, wann ech Uerteeler iwwer all déi, déi se ronderëm si veruechten, gemaach hunn; a si wäerte wëssen, datt ech den Här, hire Gott, sinn. Hesekiel 28:25-26

Well sou seet den Här Gott: Kuckt, ech, ech selwer, wäert meng Schof sichen a se sichen. Wéi e Schäfert seng Trapp sicht, wann hien ënner senge verstreete Schof ass, sou wäert ech meng Schof sichen a se aus all de Plazen retten, wou se am bewölkten an donkelen Dag verstreet goufen. An ech wäert se aus de Vëlker erausbréngen, se aus de Länner sammelen, an se an hiert eegent Land bréngen, an se op de Bierger vun Israel bei de Flëss an an all de bewunnte Plazen vum Land weiden. Ech wäert se op enger gudder Weid weiden, an op den héije Bierger vun Israel wäert hire Stall sinn: do wäerte se an enger gudder Stall leien, an op enger fetter Weid wäerte se op de Bierger vun Israel weiden. Ech wäert meng Trapp weiden, an ech wäert se leien loossen, seet den Här Gott. Ech wäert dat sichen, wat verluer war, an dat zréckbréngen, wat verdriwwe gouf, an dat verbannen, wat gebrach war, an dat stäerken, wat krank war: awer ech wäert dat Fett an dat Staark zerstéieren; ech wäert se mat Uerteel ernähren. Ezekiel 34:11-16

Dofir sot zum Haus vun Israel: Sou seet den Här Gott: Ech maachen dat net fir iech, Haus vun Israel, mee fir mäin hellegen Numm, deen Dir ënner den Heiden entweiht hutt, wou Dir higaange sidd. An ech wäert mäin groussen Numm helleg maachen, deen ënner den Heiden entweiht gouf, deen Dir an hirer Mëtt entweiht hutt; an d'Heiden wäerten wëssen, datt ech den Här sinn, seet den Här Gott, wann ech an iech virun hiren Ae geheiligt ginn. Well ech wäert iech aus den Heiden huelen, an iech aus all de Länner versammelen, an iech an äert eegent Land bréngen. Dann wäert ech proppert Waasser op iech sprëtzen, an Dir wäert propper sinn: vun all ärem Onreinheet, an vun all ären Idolen, wäert ech iech botzen. Och en neit Häerz wäert ech iech ginn, an en neie Geescht wäert ech an iech ginn: an ech wäert dat steinegt Häerz aus Ärem Fleesch ewechhuelen, an ech wäert iech en Häerz aus Fleesch ginn. An ech ginn mäi Geescht an iech a maachen iech, datt Dir meng Gesetzer follegt, an Dir meng Uerteeler behält a se maacht. An Dir wäert am Land wunnen, dat ech äre Pappen ginn hunn; an Dir wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert äre Gott sinn. Ezekiel 36:22-28

A sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech huelen d'Kanner vun Israel aus den Heiden, wou se higaange sinn, an ech sammelen se vun alle Säiten a bréngen se an hiert eegent Land. An ech maachen se zu enger Natioun am Land, op de Bierger vun Israel; an ee Kinnek wäert Kinnek fir si all sinn: a si wäerten net méi zwou Natiounen sinn, an si wäerten net méi an zwee Kinnekräicher opgedeelt sinn. Si wäerten sech net méi mat hiren Idolen, nach mat hiren Ofgräiflechkeeten, nach mat all hire Iwwertrëtter veronreinigen. Mee ech wäert se aus all hire Wunnplazen retten, an deenen se gesënnegt hunn, an ech wäert se botzen: sou wäerte si mäi Vollek sinn, an ech wäert hire Gott sinn. An den David, mäi Knecht, wäert Kinnek iwwer si sinn; a si wäerten all een Hiert hunn: si wäerten och a menge Gesetzer wandelen, meng Gesetzer befollegen an se maachen. A si wäerten am Land wunnen, dat ech mengem Knecht Jakob ginn hunn, wou Är Pappen gewunnt hunn; An si wäerten do wunnen, si selwer, hir Kanner an hir Kandskanner fir ëmmer: a mäi Knecht David wäert hire Prënz

fir ëmmer sinn. Ausserdeem wäert ech e Friddensbund mat hinne maachen; et wäert e éiwege Bund mat hinne sinn: an ech wäert se placéieren, a si multiplizéieren, a wäert mäin Heiligtum fir ëmmer an hirer Mëtt opstellen. Mäin Tabernakel wäert och mat hinne sinn: jo, ech wäert hire Gott sinn, a si wäerten mäi Vollek sinn. An d'Heiden wäerten wëssen, datt ech den HÄR Israel helleg maachen, wann mäin Heiligtum fir ëmmer an hirer Mëtt ass. Ezekiel 37:21-28

Dofir seet den Här Gott sou: Elo wäert ech d'Gefangenschaft vum Jakob zréckbréngen, an ech wäert mech iwwer dat ganzt Haus vun Israel erbarmen, an ech wäert jalous op mäin hellegen Numm sinn; nodeems si hir Schimmt gedroen hunn, an all hir Iwwertrëtter, mat deenen si géint mech gescheit hunn, wann si sécher an hirem Land gewunnt hunn, an keen se Angscht gemaach huet. Wann ech si vun de Vëlker zréckbruecht hunn, an si aus de Länner vun hire Feinde gesammelt hunn, an an hinnen geheiligt sinn virun de Ae vu ville Natiounen; dann wäerte si wëssen, datt ech den Här, hire Gott, sinn, deen si a Gefangenschaft ënner den Heiden gefouert huet; awer ech hunn si an hiert eegent Land gesammelt, an hunn keen vun hinnen do méi gelooss. An ech wäert mäi Gesiicht net méi virun hinnen verstoppen: well ech hunn mäi Geescht iwwer d'Haus vun Israel ausgegoss, seet den Här Gott. Hesekiel 39:25-29

Mä d'Zuel vun de Kanner vun Israel wäert wéi de Sand vum Mier sinn, deen net gemooss oder gezielt ka ginn; an et wäert geschéien, datt op der Plaz, wou zu hinne gesot gouf: "Dir sidd net mäi Vollek", do wäert zu hinne gesot ginn: "Dir sidd d'Kanner vum liewege Gott." Dann wäerten d'Kanner vu Juda an d'Kanner vun Israel zesummekommen a sech ee Chef setzen, a si wäerten aus dem Land eropkommen; well den Dag vu Jesreel wäert grouss sinn. Hosea 1:10-11

Israel ass verschléckt: elo wäerte si ënnert den Heiden sinn wéi e Gefäss, an deem kee Freed ass. Well si sinn op Assyrien eropgaang, e wëlle Iesel eleng eleng: Ephraim huet Liebhaber engagéiert. Jo, och wann si ënnert den Natiounen engagéiert hunn, elo wäert ech se zesummesammelen, an si wäerten e bëssen traueren iwwer d'Laascht vum Kinnek vun de Prënzen. Hosea 8:8-10

Ech wäert dech sécherlech ganz zesummebréngen, o Jakob; ech wäert sécherlech de Rescht vun Israel versammelen; ech wäert se zesummebréngen wéi d'Schof vu Bozra, wéi d'Herd an der Mëtt vun hirem Stall: si wäerten e grousse Kaméidi maachen wéinst der Villzuel vu Mënschen. Micha 2:12

An deem Dag, seet den HÄR, wäert ech déi, déi hänke bleift, zesummebréngen, déi verdriwwen ass, an déi, déi ech geplot hunn; an ech wäert déi, déi hänke bliwwen ass, zu engem Rescht maachen, an déi, déi wäit ewechgehäit gouf, zu enger staarker Natioun. An den HÄR wäert iwwer si um Bierg Zion vun elo un bis fir ëmmer regéieren. Micha 4:6-7

Sing, Duechter Zion; jubel, Israel; free dech a free dech mat ganzem Häerz, Duechter Jerusalem! Den Här huet deng Uerteeler ewechgeholl, hien huet däi Feind verdriwwen: de Kinnek vun Israel, den Här, ass an dir; du wäerts kee Béises méi gesinn. An deem Dag gëtt zu Jerusalem gesot: Fäert dech net; an zu Zion: Loos deng Hänn net locker sinn. Den Här, däi Gott, ass an dir Mëtt; hie wäert retten, hie wäert sech iwwer dech mat Freed freeën; hie wäert a senger Léift raschten, hie wäert sech iwwer dech mat Gesank freeën. Ech wäert déi versammelen, déi fir d'feierlech Versammlung traureg sinn, déi vun dir sinn, fir déi d'Schimpft dovun eng Laascht war. Kuckt, zu där Zäit wäert ech all déi, déi dech bedrécken, zerstéieren: an ech wäert déi retten, déi hänke bleift, an déi, déi verdriwwe gouf, versammelen; an ech wäert hinnen Luef a Ruhm ginn an all Land, wou se beschämt goufen. Zu där Zäit bréngen ech iech zréck, an der Zäit wou ech iech zesummebréngen: well ech maachen iech zu

engem Numm a Luef ënner all de Vëlker vun der Äerd, wann ech Är Gefaangenschaft virun Ären Aen ëmdréinen, seet den HÄR. Zefanja 3:14-20

An ech wäert d'Haus vu Juda stäerken, an ech wäert d'Haus vum Joseph retten, an ech wäert se zréckbréngen fir se ze placéieren; well ech hunn Barmhäerzegkeet mat hinnen: a si wäerte sinn, wéi wann ech se net ofgewisen hätt: well ech den Här, hire Gott, sinn, an ech wäert se héieren. An déi vun Ephraim wäerte sinn wéi e mächtege Mann, an hiert Häerz wäert sech freeën wéi duerch Wäin: jo, hir Kanner wäerten et gesinn, a frou sinn; hiert Häerz wäert sech am Här freeën. Ech wäert fir si zischen, a si sammelen; well ech hunn se erléist: a si wäerten zouhuelen, wéi se zougeholl hunn. An ech wäert se ënner de Vëlker säen: a si wäerten mech a wäiten Länner erënneren; a si wäerten mat hire Kanner liewen, a sech zréckzéien. Ech wäert se och aus dem Land vun Egypten zréckbréngen, a si aus Assyrien sammelen; an ech wäert se an d'Land vu Gilead an de Libanon bréngen; an et wäert kee Plaz fir si fonnt ginn. Sacharja 10:6-10

Neit Testament

Wéi si zesummekomm waren, hunn si hie gefrot: „Här, wäerts du zu dëser Zäit d'Kinnekräich fir Israel erëm hierstellen?“ An hien huet zu hinnen gesot: „ Et ass net un iech, d'Zäiten oder d'Zäiten ze kennen, déi de Papp a senger eegener Muecht festgeluecht huet. Mee dir kritt Kraaft, nodeems den Hellege Geescht iwwer iech kënnt, an dir wäert meng Zeie sinn zu Jerusalem, a ganz Judäa, a Samaria a bis un d'Enn vun der Äerd.“ Apostelgeschicht 1:6-8

Fir datt hien an der Zäit, wou d'Zäiten erfëllt sinn, all Saachen, déi am Himmel an op der Äerd sinn, an engem a Christus zesummeféiere kéint, nämlech an him: Epheser 1:10

Mir bieden iech elo, Bridder, bei der Komm vun eisem Här Jesus Christus an eiser Versammlung mat him, datt Dir net séier am Kapp gerëselt oder opgereegt gitt, weder vum Geescht, nach vum Wuert, nach vum Bréif, wéi vun eis, wéi wann den Dag vu Christus no wier. Loosst iech op iergendeng Manéier vun engem Mënsch täuschen; well deen Dag kënnt net, ausser et kënnt als éischt den Offall, an de Mënsch vun der Sënn gëtt opgedeckt, de Jong vum Verdéngscht; deen sech géint alles stécht, wat Gott genannt gëtt oder wat ugebiet gëtt, an sech iwwer alles erhieft, wat Gott genannt gëtt, oder wat ugebiet gëtt; sou datt hien als Gott am Tempel vu Gott sëtzt a sech als Gott presentéiert. 2 Thessalonicher 2:1-4

Apokryphen

Dunn huet den Tobit e Freedegebitt geschriwwen a gesot: "Gelueft sief Gott, deen fir ëmmer lieft, a gelueft sief säi Räich!" Well hie peselt a barmhäerzeg ass; hie féiert an d'Häll erof a bréngt se erëm erop; et gëtt keen, deen senger Hand entkomme kann. Bekennt hien virun den Heiden, Dir Kanner vun Israel, well hien eis ënner hinne verstreet huet. Do verkënnegt seng Gréisst a lueft hien virun all de Liewegen, well hien ass eisen Här, an hien ass de Gott, eise Papp, fir ëmmer. An hie wäert eis fir eis Ongerechtegkeeten peselen a wäert erëm Barmhäerzegkeet hunn a wäert eis aus all de Natiounen zesummefaassen, ënner deenen hien eis verstreet huet." Tobit 13:1-5

Versammel all d'Stämme vum Jakob zesummen, a beerb se, wéi vun Ufank un. O Här, erbarm de Leit, déi no Ärem Numm genannt ginn, an Israel, deem Dir Ären Éischtgebuerene genannt hutt. Ecclesiasticus 36:11-12

O Jerusalem, kuckt Iech no Osten ëm a kuckt d'Freed, déi vu Gott zu dir kënnt. Kuckt, deng Jongen kommen, déi du fortgeschéckt hues, si kommen zesumme vum Osten bis zum Westen duerch d'Wuert vum Hellegen, si freeën sech iwwer d'Herrlechkeet vu Gott. Baruch 4:36-37

Stéi op, Jerusalem, a stell dech an der Héicht, a kuckt no Osten ëm, a kuckt, wéi deng Kanner vum Westen bis zum Osten duerch d'Wuert vum Hellegen versammelt sinn, a sech iwwer d'Erënnerung un Gott freeën. Baruch 5:5

An d'Gebied war esou: O Här, Här Gott, Schëpfer vun alle Saachen, deen ängschtlech a staark, a gerecht a barmhäerzeg ass, an den eenzegen a gnädege Kinnek, den eenzege Giewer vun alle Saachen, den eenzege gerechten, allmächtegen an éiwegen, deen Israel aus all Leed befreit, an d'Väter erausgewielt an geheiligt hutt: Huel d'Affer fir däi ganzt Vollek Israel un, a bewaar däin eegenen Deel, an geheiligt en. Versammel déi zesummen, déi vun eis verstreet sinn, befreit déi, déi ënnert den Heiden déngen, kuckt op déi, déi veruecht a veruecht ginn, a loosst d'Heiden wëssen, datt du eise Gott bass. 2 Makkabäer 1:24-27

Mir hoffen och, datt de Gott, deen säi ganzt Vollek befreit huet an hinnen all en Ierfschaft, d'Kinnekräich, d'Priestertum an den Heiligtum ginn huet, wéi hien am Gesetz versprach huet, eis geschwënn Barmhäerzegkeet wäert weisen an eis aus all Land ënner dem Himmel an déi helleg Plaz zesummeféiere wäert, well hien eis aus grousse Schwieregkeeten befreit huet an d'Plaz gereinegt huet. 2 Makkabäer 2:17-18

Jascher a Jubiläen

An et war am fofzéngte Joer vum Abram sengem Wunnsëtz am Land Kanaan, dat ass dat siwwenzegst Joer vum Liewe vum Abram, an den Här ass dem Abram an deem Joer erschéngen an huet zu him gesot: Ech sinn den Här, deen dech aus Ur Kasdim erausgefouert huet, fir dir dëst Land als Ierfschaft ze ginn. Also elo, wander viru mir a sidd perfekt a behält meng Geboter, well dir an dengem Nokommen ginn ech dëst Land als Ierfschaft, vum Floss Mitzraim bis zum grousse Floss Euphrat. Jasher 13:17-18
An den Esau ass opgestan an ass zréck bei de Jakob gaangen, an huet alles gemaach, wat den Nebajoth, de Jong vum Ismael, him geroden hat; an den Esau huet all de Räichtum geholl, deen den Isaak hannerlooss hat, d'Séilen, d'Déieren, d'Véi an de Besëtz, an all de Räichtum; hie huet sengem Brudder Jakob näischt ginn; an de Jakob huet dat ganzt Land Kanaan geholl, vum Baach vun Egypten bis zum Floss Euphrat, an hien huet et als éiwege Besëtz geholl, a fir seng Kanner a fir säi Nokomme no him fir ëmmer. An dëst sinn d'Wierder, déi de Jakob am Buch geschriwwen huet: D'Land Kanaan an all d'Stied vun den Hethiter, den Hiwiter, de Jebusiten, den Amoriter, de Pereziten an de Gergashiter, all déi siwe Natiounen vum Floss vun Egypten bis zum Floss Euphrat. Jasher 47:24,27

An et war nom Doud vum Moses, datt den Här zum Josua, dem Jong vum Nun, gesot huet: "Steig op a fuer iwwer de Jordan an d'Land, dat ech de Kanner vun Israel ginn hunn, an du solls d'Kanner vun Israel d'Land ierwen loossen. All Plaz, op där Är Féisssohlen trëppelen, soll Iech gehéieren, vun der Wüst vum Libanon bis zum grousse Floss, dem Floss Perath, soll Är Grenz sinn." Jasher 88:1-3

An duerno wäerten si sech vun den Heiden mat hirem ganzen Häerz a mat hirer ganzer Séil a mat hirer ganzer Kraaft zu mir wenden, an ech wäert si vun all den Heiden zesummesammelen, a si wäerten mech sichen, fir datt ech vun hinne fonnt ginn, wa se mech mat hirem ganzen Häerz a mat hirer ganzer Séil sichen. Jubiläum 1:14

An hien huet zu him gesot: "Ech sinn den Här, deen dech aus Ur vun de Chaldeen erausgefouert huet, fir dir d'Land vun de Kanaaniter ze ginn, fir et fir ëmmer ze besëtzen; an ech wäert dir a fir däin Nokommen no dir Gott sinn." An un deem Dag huet den Här e Bund mam Abram gemaach a gesot: "Däine Nokommen ginn ech dëst Land, vum Floss vun Egypten bis zum grousse Floss, dem Floss Euphrat, d'Keniter, d'Keniziter, d'Kadmoniter, d'Periziter, d'Refaim, d'Pakoriter, d'Hiviten, d'Amoriter, d'Kanaaniter, d'Girgashiter an d'Jebusiter." Jubiläum 14:7,18

An ech ginn dir an dengem Nokommen no dir d'Land, wou du als Friemen gewiescht bass, d'Land Kanaan, fir datt du et fir ëmmer besëtze kanns, an ech wäert hire Gott sinn. Jubiläen 15:10

Vergiess Bicher vun Eden

An ech hunn zu mengem Papp Jakob gesot: Duerch dech wäert den Här d'Kanaaniter plënderen, an hie wäert dir an dengem Nokomme no dir hiert Land ginn. Testament vum Levi 3:10

An no dësen Saachen wäert iech den Här selwer (Jesus Christus) opgoen, d'Liicht vun der Gerechtegkeet, an Dir wäert an Äert Land zréckkommen. An Dir wäert Hien zu Jerusalem gesinn, fir säin Numm. An erëm duerch d'Béisheet vun Äre Wierker wäert Dir Hien zum Roserei provozéieren, an Dir wäert vun Hien ewechgehäit ginn bis zur Zäit vun der Fäerdegstellung. Testament vum Sebulon 2:32-35

An nodeems Dir manner gi sidd a wéineg gi sidd, da kënnt Dir zréck a bekennt den Här, Äre Gott; an Hie bréngt Iech zréck an Äert Land, no senger grousser Barmhäerzegkeet. An et wäert sinn, datt nodeems si an d'Land vun hire Pappen kommen, si den Här erëm vergiessen a schlecht ginn. An den Här wäert si iwwer d'ganz Äerd verstreeten, bis d'Barmhäerzegkeet vum Här (Jesus Christus) kënnt, e Mann, deen Gerechtegkeet a Barmhäerzegkeet mécht fir all déi, déi wäit ewech sinn, an déi no sinn. Testament vum Naphtali 1:30-32

D'Evangelium - Nëmme Jesus Christus rett

An si soll e Jong kréien, an du solls him den Numm Jesus ginn, well hie säi Vollek vun hire Sënne retten wäert. Matthäus 1:21

Well Gott huet d'Welt sou gär, datt hien säin eenzege Jong ginn huet, fir datt jiddereen, deen un hie gleeft, net verluer geet, mä dat éiwegt Liewen huet. Johannes 3:16

De Jesus sot zu him: „ Ech sinn de Wee, d'Wourecht an d'Liewen. Keen kënnt zum Papp, ausser duerch mech.“ Johannes 14:6

An et gëtt keng Erléisung an engem aneren, well et gëtt keen aneren Numm ënnert dem Himmel, deen de Mënsche ginn ass, duerch deen mir gerett musse ginn. Apostelgeschicht 4:12

Well ech hunn iech als éischt dat iwwerginn, wat ech och kritt hunn, datt Christus fir eis Sënne gestuerwen ass, no de Schrëften; an datt hie begruewe gouf, an datt hien den drëtten Dag erëm opgestan ass, no de Schrëften: 1 Korinther 15:3-4

An deem mir d'Erléisung duerch säi Blutt hunn, d'Verzeiung vun de Sënnen, no dem Räichtum vu senger Gnod. Epheser 1:7

Et gi véier Wourechten, déi mir vollstänneg verstoe mussen:

1. Gott huet dech sou gär.

Hie wëll, datt Dir dat éiwegt Liewen am Himmel mat Him hutt.
Well Gott huet d'Welt sou gär, datt hien säin eenzege Jong ginn huet, fir datt jiddereen, deen un hie gleeft, net verluer geet, mä dat éiwegt Liewen huet. Johannes 3:16

Hie wëll, datt Dir e räicht a sënnvollt Liewen mat Him hutt.
Den Déif kënnt fir ze klauen, ze mordéieren an ze zerstéieren. Ech sinn komm, fir datt si Liewen hunn, an datt si et am Iwwerfloss hunn. Johannes 10:10

Trotzdeem erliewen vill Leit kee sënnvollt Liewen a si sech net sécher, ob si dat éiwegt Liewen hunn, well…

2. De Mënsch ass vun Natur aus sënnvoll. Dofir ass hie vu Gott getrennt.

All hunn gesënnegt.
Well all hunn gesënnegt a feelen der Herrlechkeet vu Gott; Römer 3:23
Well d'Léift zum Geld ass d'Wuerzel vun allem Béisen... 1 Timotheus 6:10

De Loun vun der Sënn ass den Doud.
Well de Loun vun der Sënn ass den Doud... Römer 6:23

D'Bibel nennt zwou Zorte vum Doud:
• Kierperlechen Doud
An esou wéi et de Mënsche virgeschriwwen ass, eemol ze stierwen, an duerno d'Uerteel. Hebräer 9:27
• Geeschtlechen Doud oder éiweg Trennung vu Gott an der Hell
Mä déi Angscht hunn, déi Ongleeweg sinn, déi Ofgräiflech sinn, déi Mäerder, déi Huren, déi Zauberer, déi Gëtzendénger sinn, an all d'Ligner, hiren Deel ass am Séi, deen mat Feier a Schwefel brennt: dat ass den zweeten Doud. Offenbarung 21:8

Wann de Mënsch wéinst senger Sënn vu Gott getrennt ass, wat ass dann d'Léisung fir dëst Problem? Mir denken dacks, datt d'Léisunge sinn: Relioun, gutt Wierker a gutt Manéieren. Mee et gëtt nëmmen eng Léisung vu Gott.

3. Jesus Christus ass deen eenzege Wee an den Himmel.

Dëst ass Gottes Erklärung.
De Jesus sot zu him: „ Ech sinn de Wee, d'Wourecht an d'Liewen. Keen kënnt zum Papp, ausser duerch mech.“ Johannes 14:6

Hien huet déi voll Strof fir eis Sënne bezuelt.
Well och Christus huet eemol fir d'Sënne gelidden, de Gerechte fir déi Ongerecht, fir eis zu Gott ze bréngen, well hie jo am Fleesch ëmbruecht gouf, awer vum Geescht lieweg gemaach gouf. 1. Petrus 3:18
An deem mir d'Erléisung duerch säi Blutt hunn, d'Verzeiung vun de Sënnen, no dem Räichtum vu senger Gnod. Epheser 1:7

Hie huet d'Versprieche vum éiwege Liewen.
Wien un de Jong gleeft, huet dat éiwegt Liewen. A wien net un de Jong gleeft, wäert d'Liewen net gesinn, mä de Roserei vu Gott bleift op him. Johannes 3:36
Well de Loun vun der Sënn ass den Doud; mee d'Geschenk vu Gott ass dat éiwegt Liewen duerch Jesus Christus, eisen Här. Römer 6:23

4. Mir mussen u Jesus Christus gleewen, fir gerett ze ginn.

Eis Erléisung ass der Gnod vu Gott duerch de Glawen u Jesus Christus ze verdanken.
Well duerch Gnod sidd Dir gerett, duerch de Glawen; an dat net vun Iech selwer: et ass d'Geschenk vu Gott; net duerch Wierker, fir datt kee sech rühme soll. Epheser 2:8-9

Well jiddereen, deen den Numm vum Här urufft, gëtt gerett. Römer 10:13

Sünder säi Gebied
Biet dëst mat Glawen:
Här Jesus, merci villmools, datt Dir mech gär hutt. Ech bekennen, datt ech e Sënner sinn, an ech bieden ëm Verzeiung. Merci, datt Dir Äert Blutt vergoss hutt, fir all meng Sënnen ze bezuelen. Merci fir Ären Doud um Kräiz, Är Begriefnes an Är Operstéiung. Ech vertrauen Iech als mäin Här a Retter. Ech akzeptéieren Äert Kaddo vum éiwege Liewen an ech iwwerginn mäi Liewen Iech. Hëllef mir, all Är Geboter ze respektéieren a fir Ären Aen gefälleg ze sinn. Amen.

Wann Dir op Jesus Christus vertraut hutt, ass Iech dat Folgend geschitt:
• Elo hues du dat éiwegt Liewen mat Gott.
An dëst ass de Wëlle vun deem, deen mech geschéckt huet: datt jiddereen, deen de Jong gesäit a gleeft, dat éiwegt Liewen huet; an ech wäert hien um leschten Dag operstoen. Johannes 6:40
• All Är Sënne sinn bezuelt a verginn ginn. (Vergaangenheet, Géigewaart, Zukunft)
Mä dëse Mann, nodeems hien een Affer fir d'Sënne bruecht hat, huet sech fir ëmmer op d'riets Hand vu Gott gesat; Hebräer 10:12
• Du bass eng nei Schöpfung a Gottes Aen. Et ass den Ufank vun dengem neie Liewen.
Dofir, wann iergendeen a Christus ass, ass hien eng nei Kreatur: al Saache sinn eriwwer; kuckt, alles ass nei ginn. 2 Korinther 5:17
• Du bass e Kand vu Gott ginn.
Mä sou vill, déi hien ugeholl hunn, hinnen huet hien d'Muecht ginn, Gottes Kanner ze ginn, deenen, déi u säin Numm gleewen. Johannes 1:12

Gutt Wierker sinn net e Wee fir eis gerett ze ginn, mee e Beweis oder eng Fruucht vun eiser Erléisung.
Well mir sinn säi Wierk, geschaf a Christus Jesus fir gutt Wierker, déi Gott virdru virgesinn huet, fir datt mir an hinne wandere sollen. Epheser 2:10
Gott beschützt dech!

E Gedenkmonument fir d'Maria vu Bethanien

An zu Bethanien, am Haus vum Simon, dem Aussätzege, wéi hien um Iessen souz, koum eng Fra mat enger Alabasterfläsch mat ganz wäertvollem Nardussalf; an si huet d'Fläsch gebrach a se him iwwer de Kapp gegoss. An et waren e puer, déi sech rosen haten a gesot hunn: Firwat ass dës Verschwendung vun der Salf gemaach ginn? Well se hätt fir méi wéi dräihonnert Pence verkaaft a fir déi Aarm kënne ginn. An si hunn géint si gemurmelt. An de Jesus sot: Loosst si eleng; firwat stéiert Dir si? Si huet e gutt Wierk un mir gemaach. Well Dir hutt déi Aarm ëmmer bei Iech, a wann Dir wëllt, kënnt Dir hinne Gutt maachen; awer mech hutt Dir net ëmmer. Si huet gemaach wat se konnt; si ass virdru komm fir mäi Kierper fir d'Begriefnes ze salben. Amen soen ech Iech: Iwwerall wou dëst Evangelium op der ganzer Welt gepriedegt gëtt, dat wäert och vun deem wat si gemaach huet erzielt ginn, fir un si ze erënneren. Markus 14:3-9